

TOMIS

REVISTĂ EPARHIALĂ DE CONSTANȚA

= CEL CE VA BEA DIN APA PE CARE O VOIU DA EU
NU VA ÎNSEȚA ÎN VEAC = IOAN. IV. 14 =

SUMAR

Dați-mi omc. Jer de de fiecare familie și vă promit
o eparhie înlocuitoare de P. S. S. Episcopul Gherontie. —
Caritatea creștină de Diac. Ar. Vârnav. — Cîreșul testa-
rului Iosif de preot G. Znaogveanu. — O problemă șco-
lară rezolvată în Eparhia noastră de Diac. Ar. Vârnav. —
Spre tineret de Preot Dima Vasilescu. — Îți văd puterea
Doamne de Nic. St. Dobrescu. — Neputinței mele de Pr.
A. P. — Partea oficială. — Diverse,

ERATĂ

Rugăm pe iubiții noștri cetitori, ca următoarele erori strecurate în numărul de față al revistei „Tomis” să le citească astfel:

La pag. 260 rândul 25 în loc de „900.000 capi de familie” se va citi „90.000 capi de familie”.

„ „ 260 rândul 27 în loc de „1.000.000” se va citi „100.000”.

„ „ 260 rândul 29 în loc de „5.000.000 lei” se va citi „500.000 lei”.

„ „ 261 rândul 9 în loc de „50 lei” se va citi „20 lei”.

„ „ 261 rândul 10 în loc de „doui pui de găină” se va citi „un pui de găină”.

Conducerea Revistei

Comitetul diriguitor:

Director: **VICAR GR. DUMITRESCU**

Redactor: **DIAC. AR. VÂRNAV**

Membrii: { *Ec. Gh. N. Ionescu*
 " *V. Georgescu*
 " *C. Popescu-Palas*
 " *I. Grigorescu*
 " *D. Belizarie-Popescu*

Colaboratori:

**Ec. M. Rădulescu-Ștefănești-Ialomița ; Ec. Gh. Popescu-Ur-
ziceni ; Pr. Gh. Vasilescu-Znagoveanu ; Pr. N. C. Munteanu.
Muntmarg—Bacău ; Pr. I. Popescu-Reviga—Ialomița ; Ec. I-
V. Pascu-Adjud-Putna ; Ec. I. Ciolca-Grindu-Ialomita ; Pr. Geor-
ge Petre-Broșteni—Ialomița ; Pr. Grivas D. Cruceanu-Hagiu-
Doctorand—Cernica Ilfov ; C. Georgescu-Obreja—R.-Sărat ;
Horațiu C. Birou.**

*

Se primesc spre publicare articole și dela alte persoane.
Ele vor fi scrise citeț și pe o singură pagină.

Schimbul de reviste, trimeri de articole, abonamente și orice
correspondență se va adresa Revistei „Tomis”, la Sf. Episcopie.

Abonamentul

1 an pentru preoți, episcopii și abonații particulari 160 lei
„ pentru cântăreți 120 „

T O M I S U L

FOAE OFICIALĂ EPARHIALĂ

SUB PATRONAJUL PREA SFINTITULUI EPISCOP GHERONTIE

**DAȚI-MI CINCI LEI PE AN DE FIECARE FAMILIE
ȘI VĂ PROMIT O EPARHIE ÎNFLORITOARE.**

Acestea sunt cuvintele, cu cari P. S. Episcop Lucian al Romanului, după cum văd în revista sa eparhială „Cronica Romanului“, și-a încheiat cuvântarea, la deschiderea ședinței Adunării eparhiale din sesiunea anului curent.

Până să ajungă la acest apel, P. S. Lucian, arată în prea frumoasa sa cuvântare, atâtea nenorociri, cari s'au deslănțuit asupra pământului, în primăvara anului 1930: revărsarea apelor în sudul Franței, cutremurele din Asia Mică, India, America etc.; prigoana creștinismului, desființarea Duminicii în Rusia sovietică etc.

Venind la noi, amintește sguuitoarea dramă dela Costești și încheie textual: *„Dacă păgânii considera aceste nenorociri, ca pedepse trimise asupra lor, din partea zeilor nesatisfăcuți, după concepția noastră creștină, ele sunt încercări și avertismente, spre a ni pune la probă tăria credinței.....*

Abătându-ne dela concluzia la care P. S. Episcop Lucian, a ținut să ajungă, Noi am zice că, *aceste încercări și avertismente* ni se fac de Dumnezeu, pen-

tru satisfacerea Dreptății Sale Divine, care răsplătește fiecăruia, după faptele sale-bine, pentru bine; pedeapsă, cu scop de îndreptare, pentru păcatele noastre cele multe.

Trecem peste partea a II-a cuvântării P. S. Lucian și ne oprim la a III-a, care interesează mai de aproape biserica noastră în genere și eparhia Constanța.

* * *

În a treia parte a cuvântării Sale P. S. Lucian, atinge o chestie, care exprimă întreaga tragedie a Bisericii noastre ortodoxe-dominante.

„Bisericii noastre — zice P. S. dela Roman i s'a „dat o largă autonomie, cu o organizație constituțională, „fără a i se garanta, însă, funcțiunea organismului ei *com-plicat*, prin acordarea mijloacelor bănești trebuitoare.

„Guvernele, la alcătuirea bugetelor, se întrec, față de Biserică, într'o dărnicie *minuendă*“.

Și enumără mai departe neajunsurile ce s'au creat prin bugete, Bisericii — din regat, mai cu seamă: a) interzicerea consilierilor eparhiali de a avea și biserici și refuzul de a li se acorda chirii suficiente pentru locuință; b) imposibilitatea de a se acorda diurnă consilierilor *de afară*, și cheltuieli de transport; c) de asemenea refuzul indemnizației de transport pentru membrii adunării eparhiale la ședinți; d) suprimarea secretarului, copistului și — adăugăm noi — a servitorului dela protopopie, din care cauză, protopopul singur — înregistrează hârtiile, face concepte, le copiază, le duce la poștă și — adăugăm noi — mătură cancelaria, care-i tot în casa lui și face focul; e) suprimarea permisului pe C. F. a misionarului, ceea ce înseamnă *desființarea* postului său; f) desființarea corului ceremonial al catedralei, prin reducerea subvenției la *absolut insuficienta* sumă de lei 56.000 anual; g, h, i și j, tratează despre lipsa mijloacelor pentru întreținerea grădinei, a locuinții episcopale, suprimarea sumei — și așa destul de ridiculă, zicem noi — de 120 lei anual, pentru întreținerea cultului bisericilor parohiale, etc.

Pentru toate acestea — spune P. S. Lucian — a

intervenit prin nenumărate adrese la Minister și declară că a fost *consecuent refuzat*.

P. S. Episcop Lucian, ajunge la concluzia că, adunarea eparhială e datoare să activeze pentru ca biserica să nu se mai lipiască de budgetul statului ca *iedera de trunchiul stejarului și cere cei cinci lei pe an de fiecare familie, promițând o eparhie înfloritoare*.

Ca răspuns la acest apel, D-l Manolescu-Strunga, deputat în adunarea eparhială și mare proprietar, a donat una sută mii lei, pentru Episcopie, una sută mii, pentru bisericile din județul Roman și suma necesară pentru complectarea subvenției pentru corul ceremonial al catedralei episcopale.

* * *

Alarma dată de fratele dela Roman, face dovada că pretutindeni — mai cu seamă în vechiul regat — biserica e în grea cumpănă și ruina la care merge cu pași repezi, va apăsa greu sufletele celor cu răspundere de azi.

Necazurile și durerile eparhiei Constanța, sunt însă cu neasemănare, mai mari și mai grele, decât la Roman.

Și 'ntr'adevăr.

1). Abia reînviată vechea episcopie a Tomisului și mitropolia Durostorului, se sbat în ghiarele mizeriei, strigă mereu, prin scris și prin viu graiu, cere ajutor și nimeni — *până azi* — nu vede jalea ei și nu aude strigătul ei disperat.

2). Fără local, seminariul teologic, această școală atât de necesară și importantă, din punct de vedere al intereselor noastre culturale, religioase și naționale, par'că văd că — poate chiar în toamnă — din motive, cari dacă în altă parte ar fi cumva plauzibile, la noi nu-s — își va închide ușile.

3). Într'un hal fără de hal, reședința episcopală, azi loc de refugiu al tuturor derbedeilor de prin port și de prin mahalale, din lipsa de uși, ferestre, etc. se macină de ploi, zăpadă și furtuni.

4). Catedrala episcopală, cu acoperământul vechiu de peste 30 de ani, a devenit, în timp de ploaie, un fel de cabină de duș. Plouați din cap, credincioșii fug

din biserică și vociferează ; iar episcopul și clerul, după plecarea credincioșilor se suie în pod cu lighiane, ca să oprească apa, care se prelinge pe pereții bisericii stricând pictura, vestmintele sacre și mobilierul.

Călugării, episcopul și cancelaria — spre rușinea noastră — stau prin mahalalele Constanței, în case improprii și în locuri, cari nu cadrează cu demnitatea lor, etc.

Ne oprim și noi aici și — ca și fratele dela Roman — nu încriminăm guvernele, cari — totuși — ar fi fost bine să aibă o mai binevoitoare sollicitudine pentru Constanța; dar, ne alăturăm la alarma dată de P. S. Lucian și ca și P. S. Sa, declarăm că, deși am implorat mila guvernelor, totuși am fost consecuent refuzați, *totdeauna*.

Așteptăm, cu încredere timpuri mai bune, acum când Suveranul nostru M. S. Regele Carol II, se ocupă, atât de intens și atât de aproape, de întreg organismul de viață al țării.

Intr'o măsură oarecare, Majestatea Sa, cunoaște nevoile bisericii dobrogene, din ziua în care I le-am expus, cu ocazia audienței ce mi-a acordat la 9 Iulie a. c.

Cum M. S. ține să viziteze capitalele anumitor provincii, sperăm să ne onoreze și pe noi constănțenii.

Atunci îi vom înmâna un memoriu asupra dărilor noastre și nădăjduim ca, în marginele posibilității, prin augustul Său îndemn, guvernele Majestății Sale, vor lua grabnice măsuri pentru terminarea reședinții episcopale, a cărei importanță nu mai are nevoie de demonstrări și pentru clădirea unui local propriu, pentru seminariul teologic din Constanța.

Se svonește că, guvernul actual gândindu-se la economii, intenționează să desființeze școlile fără local propriu.

În categoria acestora ar cădea și seminariul din Constanța.

Ei bine, o mai mare greșală decât aceasta, n'ar fi în stare să facă nici un guvern, *chiar dacă ar fi păgân*.

Când am primit cărja episcopală din Augustele mâni ale Marelui nostru Rege Ferdinand I (1926), în cuvântarea de mulțumire citită în sala Tronului, am

zis între altele: „Nu voi da somn ochilor mei nici genelor mele dormitare, până când voi vedea un local propriu pentru seminar și reședința episcopală terminată; și am adăogat: pentru realizarea acestor gânduri, dorinți și datorii, voi cere sprijinul tuturor bărbaților cu putere și răspundere din țara mea.

Consecvent acestor făgăduinți, am pornit la lucru.

Cum, pentru reședința episcopală, deja Ministerul prevăzuse prin budgetul 1925-26 oarecari sume, lucrările — sub conducerea sa, au continuat în acel an. Dar, deatunci înainte, cu toate stăruințele noastre, Ministerul n'a mai acordat decât circa 1.400.000 lei, dacă nu mă înșel, datorită inzistențelor D-lui Antreprenor. În colo, nimic și iar nimic!!

Pentru seminar nu ni s'au acordat nici o centimă.

Noi, cu mijloace eparhiale am întocmit planul și devizul necesar, le-am înaintat Ministerului și serviciului tehnic superior, cari le-au aprobat, am obținut, prin dese stăruinți personale, aproape 9 hectare teren în marginea Constanței, unde seminariul s'ar putea așeza cu mare folos, din punct de vedere igienic și educativ, am obținut autorizația să ridicăm pietre din cariera Statului „Canara“ și, ca să dăm un impuls Ministerului, am adunat, prin Comitete parohiale, liste de subscripție etc, suma de circa 1.400.000 lei.

Toate eforturile noastre însă, au lăsat reci Ministerul și, astăzi, ne găsim fără un local, măcar început și amenințați cu desființarea seminariului!

Adunarea eparhială, care — precum am zis în cuvântările noastre, la deschiderea ședințelor din toate cele 7 sesiuni, trebuie să fie un organ creator și ajutor Chiriarhului, s'a mărginit la controlul gestiunilor, lăsând în seama episcopului și a Consiliului său, grija *promovării* intereselor economice și culturale.

În aceste condițiuni, episcopul a făcut ce a putut.

Afară de eparhie, Noi am căutat să stimulăm guvernele și prin ajutorul oamenilor politici ai eparhiei și astfel, de două ori am convocat în incinta senatului atât pe Colegii din Maturul corp, cât și pe deputații din această eparhie; dar de două ori majoritatea a lipsit.

Iată, dar, pe episcopul de Constanța, redus la puterile sale proprii.

* * *

Eparhia noastră n'a avut nici o mănăstire de unde să-și recruteze personalul inferior pentru catedrală.

Lărgind cercul activității noastre, am înființat două mănăstiri: una de călugări la Balaciul de jos, Jud. Ialomița, prin transformarea fostei biserici parohiale de acolo părăsită de credincioși, cari s'au retras la 4 klm. spre linia ferată. Fiind Noi întemeitorul ei, călugării i-au dat numele „Mănăstirea Gherontie Episcopul“.

D-l Ministru I. Mihalache, a binevoit a ceda, din disponibilitățile statului, un teren arabil, de 25 hectare; câțiva credincioși din Piteșteanu, au dăruit vre'o trei locuri din vechile vetre de case, lângă biserică; părinții și Noi am mai cumpărat cu bani din pungile noastre 4 locuri și astfel Mănăstirea are astăzi, cu cele 17 pogoane pe cari le posedă biserica dela 1864, peste 40 hectare pământ.

Sperăm să obținem și câteva hectare de pădure.

Scopul nostru este de a înființa la Balaciu, o mănăstire model, cu o fermă în regulă, care să servească de pildă plugarilor din împrejurimi.

Inceputul e promițător. Am clădit două case cu vre'o 16 chilii, și avem planuri pentru o stareție și un local în care vrem să instalăm școala de cântăreți din Constanța, pe care intenționăm s'o permutăm la Mănăstire.

Cărămida necesară, (circa 200.000) se lucrează acum și în primăvara viitoare, am dori să și începem lucrul.

În toamnă începem desfundarea pământului, pentru vie și, în curând vom avea și o stupină.

Prin donații și cumpărături, avem astăzi — trei cai, două vaci, trei viței, douăzeci și cinci de oi, porci, pasări, etc.

Biserica e în reparație și am înzestrat-o cu vestimente, vase sfinte, cărți de ritual și cinci clopote donate tot de părinți.

Mănăstirea este cercetată de credincioșii de prin satele vecine, dela Slobozia și Urziceni, în număr mare.

Iată, dar, atins și scopul desvoltării sentimentului religios în părțile de sus ale județului Ialomița, unde nu mai exista mănăstire dela secularizarea lui Cuza, ceea ce stânjenise mult credința noastră strămoșească.

Căci, de ce n'am spune-o ? Decând mănăstirile s'au transformat în pușcării, contingentul pușcărișilor a câștigat enorm și credincioșii evlavioși de altă dată, populează fostele mănăstiri, în calitate de criminali !

Acesta este adevărul adevărat.

Dar, să continuăm.

La 2 Iunie, 1929, în prezența Principesei mame Elena, a Ministrului Cultelor, a marelui Iorga și a autorităților, am pus temelia altei mănăstiri, la locul numit turcește Tatlageac, lângă mare; ea, se numește de atunci „*Mănăstirea Sfânta Elena dela Mare*“, iar Tatlageacului i s'a schimbat numele în Principesa Elena.

Avem un fond de 200.000 lei, piatră pe loc, iar D-l Ministru I. Mihalache, a împrumutat Mănăstirea cu 65 hectare pământ arabil.

Așteptăm să mărim fondul din arenda pământului și din donațiuni, pentruca, în anul viitor, să începem clădirile necesare.

În marginea terenului, unde s'a pus temelia, e un lac dulce cu pește.

Sfânta Elena dela Mare, e destinată liniștei femeilor române, cari se vor afierosi vieții monastice.

La locul numit „*Dervent*“ de lângă Ostrov (Durostor) se găsesc două cruci de piatră, cu reputație de făcătoare de minuni, decând nu se ține minte.

Fiindcă terenul este particular, am luat măsuri de răscumpărare și sperăm să obținem și pentru aici, ceva pământ arabil dela Stat.

Datorită D-lui Maior Andrievici și distinsei sale soții, proprietarii moșiei Coslugeni, aproape de Dervent, s'a ridicat o căsuță, care cuprinde o cruce. Noi am trimis un preot călugăr, care stă la dispoziția credincioșilor.

Lume din toate părțile (Bucovina chiar) vine la Cruce și în puterea rugăciunii și a credinței se tămăduiește de boale și supărări după trei patru nopți de veghe lângă cruci; ba, ce este și mai minunat,

chiar vitele bolnave, legate de crucea de afară, pleacă după trei-patru zile (acesta este termenul) sănătoase.

Intenționăm ca, aici, să clădim o sală mare peste o cruce care să amintească „pridvorul lui Solomon“ din Evanghelie, o capelă, un dispensar, pentruca bolnavii să primească și îngrijire trupiască, pe lângă cea sufletească, plus un atelier de țesătorii și covoare.

Mânăstirea va fi tot de maice.

Alte instituții

În conferințe generale și cu prilejul agapelor la care din când în când am chemat preoțimea d.n. Constanța și delegații din tus patru județele, precum și pe protoierei, revizor, referenți, misionari, etc. am emis ideia unei asociații a clerului eparhiei.

În cursul anului trecut, ea a luat ființă sub numele de *ortodoxia* cu statute în regulă și cercul religios „Gherontie Episcopul“, care până acum a ținut șapte conferinți în diferite puncte ale Constanței: Afară — până acum — n'am putut merge. Sperăm pentru anul viitor, când vom organiza echipe misionare și, la una din ele, unde ne va mâna mai mult nevoia, vom pleca noi înșine, cu personal și corul catedralei.

Cu ce fonduri vom face aceasta, știe Domnul.

Ca anexă a „*Ortodoxiei*“ a luat naștere *Asociația religioasă*, „*Cuvioasa Parascheva*“ a Doamnelor din elita Constanțeană, care ș-a întocmit statute în regulă, vizate de Tribunal. Scopul este de a colabora cu ortodoxia în domeniul milei creștinești și a răspândirii sentimentului religios în familie.

Sub președinția D-nei Maria Inginer Murelli, asociația pornise bine la lucru. Moartea neașteptată și decurând a Inginerului Murelli, care — ca inspector și director al atelierelor C. F. R., Pallas, — a adus prețioase servicii asociației, desigur va desorienta pe președintă.

Credem, însă, că aceasta va fi ceva trecător și că D-na Murelli își va găsi alinarea sufletească, tocmai în opera pe care o prezidează și în memoria soțului său luat la Domnul — își va îndoi puterile pentru asociație.

La Călărași în ziua de Sf. Ioan Botezătorul, anul trecut, a luat ființă „*Asociația creștină ortodoxă*“, că-

ruia, cu toată protestarea noastră, credincioșii i-au dat numele tot „*Gherontie Episcopul*”.

Slujba din acea zi am săvârșit-o noi înși-ne în biserica Sf. Ioan cu personal adus dela Constanța și cu preoțimea din Calărași.

Președinte este P. C. Econom Gheorghe N. Ionescu, revizorul eparhiei, care este și inițiatorul asociației, din motive cari-i fac onoare.

Acestea sunt, în scurte cuvinte, rezultatele activității noastre în cei peste 4 ani de păstorie, în cari fără *ajutor dela oamenii cu putere și răspundere din țara noastră*, am realizat oarecari opere de gospodărie, administrație și educație religioasă.

Acum, însă, vine chestia cea mare: cu ce vom continua operele începute? Cine este dator să ne ajute? Statul?

Da, am mai spus, Statul are datoria să ajute Biserica, precum ea, la vreme de cumpănă, a ajutat Statul. Vom cere mereu și sperăm să avem succesul văduvei din Evanghelie.

Intrebarea este: Statul, acum când are în primul rând datoria de a consolida România-Mare, poate să dea Bisericii cât îi trebuie? Evident că nu; și noi, ca buni patrioți nici nu trebuie să-l forțăm. Atunci dar și noi, ca și fratele Episcop Lucian, facem apel la toți fiii noștri din întreaga eparhie și-i rugăm să ni dea *cinci lei pe an, de fiecare familie și li promitem și Noi, o eparhie înfloritoare*.

Avem drept să cerem așa ceva?

Da', cum nu. Iată precedentul la Roman.

Să se noteze clar, *că cerem și nu impunem*.

Cerem, pentru că nu numai precedentul dela Roman, Ne îndreptățește, ci și statutul ca și toată iconomia legii noi de organizare a bisericii române.

Nu este ceva necunoscut și neobișnuit în Biserica creștină, acest lucru.

Atât la noi, cât și mai cu seamă în Biserica papală, obiceiul de a contribui la susținerea Bisericii, pentru nevoile sale culturale, economice și misionare a devenit lege obligatorie. Biserica din Franța, de pildă își întreține toate instituțiile sale, numai din contribuțiunile cre-

dincioșilor, statul neconsiderându-se obligat a se ocupa de ea, fiindcă Biserica papală, n'are dreptul asupra Statului, cum îl are Biserica noastră care are — cum am zis — meritul de salvatoare a Statului.

În călătoriile mele prin Ungaria, Austria, Franța și Italia din anii 1928 și 1929, m'am convins despre aceasta. Citez M-rea Saint Gabriel de lângă Viena, azilul misiunilor dela Vichy, etc., cari, între fondatorii și susținătorii lor, numără dela prinți și prințese, grofi și magnați; până la lucrătorii din fabrici și fermierii dela țară.

Și lucrul e așa de bine organizat, încât a intrat în conștiința fiecăruia și își achită cotizația fără discuție.

La noi, nu mai departe decât 30—40 ani în urmă, până la legea din 1893, cine zidea biserici, cine întreținea clerul, decât evlavia credincioșilor?

Acum de o bucată de vreme, ne-am deprins să ne lipim cu pretențiile de Stat, vorba P. S. Lucian „*ca iedera de trunchiul siejarului*“. Cerem mereu și statul tace, pentrucă s'a deprins cu noi; ne ignoreaza.

Noroc că, tot se mai găsec încă suflete iubitoare de Casa Domnului; căci, altfel, am face liturghie sub cerul liber.

O propunere

În eparhia Constanța avem 300 parohii. Contând numai 300 capi familie de fiecare, ni dă suma de 900 000 capi de familie. Să adm.tem pentru ușurința de calcul — 1.000.000.

Dacă am conta numai pe câte 5 lei de familie, pe an, avem dintr'un condeiu 5.000.000 lei.

Dar, ne întrebăm, care familie, nu poate da nu 5 ci 20 lei pe an.

E așa de ușor pentru un cap de familie, acest lucru, și e atât de însemnat ajutor pentru o eparhie, că prevăd că numai în câțiva ani, am putea scăpa de refuzul *consecuent* al Statului și am avea toate instituțiunile necesare, create *prin noi înșine*, mântuirea ta prin tine, israile românesc, sau peirea ta prin tine, dacă ne mai lăsăm pe seama statului, atât de îngreuiat azi.

Cuvintele nu sunt numai ale mele, care le scriu aici,

ci ai să le auzi, iubite cititor, și pela Bălți, și pela Cluj, așa cum le auzi dela mine și dela Roman.

Pentru încas rea acestei danii dela credincioși, noi avem desăvârșită încredere în preoții noștri. Nu se va găsi unul — suntem sigur — care să refuze aceasta.

Nu cerem nici mii, nici sute, nici măcar jumătăți de sute de lei, ci — doar — un biet pol, *nu pe lună, ci pe an.*

Unde nu se duce un pol? Să vinzi cu 50 lei, doi pui de găină și tot poți da acest pol; numai să vrei.

Bineînțeles că, pentruca aceste danii să meargă la destinație, iar nu *să intre la apă*, preoții au tot dreptul să supravegheze, căci au la Episcopie reprezentanți din sânul lor.

Noi punem problema așa; o publicăm prin Tomis și deschidem discuție asupra ei.

Vom fi foarte bucuroși, să auzim dela preoți și credincioși păreri mai bune și mai ușor de realizat.

Revista eparhială, li stă la dispoziție.

Dacă propunerea Noastră ar prinde, atunci organizarea ce se impune, rămâne s'o discute și s'o fixeze, iubita Noastră preoțime.

„Rescumpărați vremea, căci zilele rele sunt“.

Cu dragoste părintească și binecuvântare arhierească.

† **GHERONTIE**
EPISCOPUL CONSTANȚEI

CARITATEA CREȘTINĂ

Principiul fundamental al religiei creștine este dragostea. Acest principiu se desprinde aproape de pe fiecare pagină a Sfintei Scripturi. În tot cursul timpului, cât a petrecut Mântuitorul pe pământ între oameni, neîncetat a dat dovadă, de iubire.

De câte ori n'a zis ucenicilor săi: „iubiți-vă unii pe alții, după cum eu v'am iubit pe voi“, căci numai așa „vor cunoaște toți că sunteți ucenicii mei, dacă veți avea dragoste întru voi“. (Ion XIII-35-36) Pe fața Sa strălucia totdeauna numai dulceața, bunătatea și compătimirea. El umbla din loc în loc învățând pe toți „calea și adevărul“ și făcând tuturor numai bine. Rău, niciodată. Când ucenicii săi îl roagă să coboare foc din cer (precum a făcut și Ilie) asupra unei cetăți din Samaria, care n'a voit să-l primească, El i-a certat și le-a zis: „Nu știți oare, fiii cărui spirit sunteți? Căci Fiul Omului n'a venit ca să piarză sufletele oamenilor ci ca să le mântuiască. Și s'au dus într'un alt sat“. (Luca IX-52-56).

Pildă a tuturor virtuților a fost cât a durat activitatea Sa publică. El a îmbrățișat și a mângâiat pe toți fără deosebire, cu blândețe și dragoste. În fața durerilor și suferințelor omenești n'a rămas indiferent, El are milă pentru văduva din Nain, pentru slăbănogul dela scaldătoarea oilor, de orbul din naștere și de prietenul său Lazăr. Peste tot locul îl găsim binecuvântând pe cei prigoniți și întărind pe cei osteniți și lipsiți. Multe suferințe a alinat, mulți bolnavi, orbi șchiopi, uscați, surdo-muți, îndrăciți și leproși a vin-

decat și multe păcate a iertat, pentru că a iubit prea mult: „Cine dintre voi este fără de păcat să arunce cel dintâi cu piatra“. (Ioan VIII-7) De câte ori pe cale trecând printre holde de grâu n'a repetat ucenicilor săi: „Tot ceace veți face pentru cei mai mici dintre frații mei, pentru mine veți face“.

Aceste cuvinte ale Mântuitorului au dat naștere „*carității creștine*“, care fac în fiecare clipă minuni.

În iubirea Sa fără margini, merge până s'a dat pe sine jertfă suferind chinurile cele mai îngrozitoare născocite de răutatea minții omenesti; iar ultimul său suspin a fost suspinul de compătimire. El, care numai printr'un singur semn ar fi putut nimici pământul, pe care se săvârșea o asemenea nelegiuire, s'a lăsat bătut scuiat și pironit pe cruce de către acei, cărora nu le-a făcut decât bine și numai bine. A suferit toate acestea, pentru ca să ne arate că, iubirea lui Dumnezeu pentru neamul omenesc este infinită.

Astfel sămânța aruncată de Iisus a dat în cursul veacurilor, roade nenumărate și chemarea lui trece îndată peste hotarele Palestinei și răsbate până la marginile lumii.

Cercetând viața creștinilor din cele dintâi veacuri, vom vedea, că dela început iubirea de Dumnezeu s'a manifestat în viața de toate zilele prin dragostea lor față de aproapele. Faptele Apostolilor amintește de o femeie Tavita, care era plină de fapte bune și de milostenii. (Faptele IX-36).

Principiul dragostei creștine și fraternității creștine, a făcut pe Sfinții Apostoli să creieze diaconatul și instituțiunea diaconeselor, pentru ca să se poarte grijă de văduve, cum și de cei lipsiți și nevoiași. Cei dintâi ucenici ai lui Hristos aveau o inimă și un suflet, și nici unul nu privea avutul lui ca al său, ci toate erau de obște între ei. (Fapt. IV, 32)

În comunitatea primilor creștini se putea ca toate averile să fie comune, fiindcă numărul creștinilor era mic. Cu timpul înmulțindu-se numărul lor, asemenea comunități nu se mai puteau ținea. Totuși principiul dragostei creștine s'a păstrat și mai departe, creștinii bogați, împărțeau totdeauna din avutul lor și celor să-

raci, (Fapt 11.20) Astfel au luat naștere până în zilele noastre o sumedenie de așezăminte de binefacere întemeiate de creștinii iubitori de Dumnezeu și de oameni, din avutul lor.

Fiecare creștin din zilele noastre poate săvârși astfel de fapte bune ale dragostei către aproapele, pe care le săvârșiau și creștinii cei dintâiu, urmând lui Iisus și ucenicilor săi.

Să nu privim averile pe cari le avem, decât ca pe niște mijloace pe cari Dumnezeu ni le-a dăruit pentru ajutorarea aproapelui.

Nimic nu este al nostru, nimic nu vom lua cu noi când vom pieca din această viață. Unde sunt oamenii, cari au trăit pe pământ în atâtea veacuri înainte de noi? Ce au luat cu dânșii din comorile lumii acestea? Nimic altceva decât numai ce și-a agonisit pentru sufletul său, ce și-a adunat sus în cer.

Trupul nostru se preface în țărâna din care a fost luat, stricându-se prin moarte, dar sufletul nu este supus acestei stricăciuni.

Deacea, numai acei cari se vor încălzi la focul dragostei lui Christos, vor putea merge fără teamă la judecata cea din urmă, când pe fiecare ne va întreba marele judecător, dacă am avut grijă cât am trăit pe pământ de cel flămând, însetat, bolnav, gol sau în închisoare. Și în măsura, în care am ținut seamă de cuvintele Lui și ne-am nevoit să îndulcim suferințele aproapelui, ne vom bucura de fericirea cea neîmbrânită sau de osânda cea veșnică.

Diac. A. V.

CIREȘUL TESLARULUI IOSIF

Bătrânul Iosif, chemat de un vecin, ese din atelierul de dulgherie, într'o dimineață de primăvară, când Fecioara Maria se odihnea sub cireșul din fața casii, încă gândindu-Se la vremea petrecută împreună cu vara Sa, preoteasa Elisabeta din satul Karem. Soarele intrase de-un ceas în orașelul Nazaret, sculase lumea și-o pornise la muncă. O parte dintre femei se și legănuu în mers, aducând apă în vase lunguețe, ținându-le pe cap și sprijinindu-le cu câte-o mână.

Virstnicul vecin, cu ochi iscoditori, privia spre Fecioara Maria. O cerceta de departe.

— Zi, îți veni Logodnica — vorbește el și tace.

— Veni, atât răspunde bătrânul Iosif și-așteaptă altă vorbă.

— S'aude, c'o să faci nunta îndată — și rămâne aci cu spusa.

— Dumnezeu singur știe așa ceva — liniștit răspuns așterne Iosif peste iscodirea vecinului.

Apoi se încinge între dânșii o vorbărie mare, despre câte se petrec de-o vreme pe valea Iordanului, cu adevărat minuni picate din cer pentru turburarea multora. Mai ales îi uimește faptul, decând preotul Zaharia rămase mut, iar soția — bătrână și stearpă de copii — poartă acum prunc în tainița trupului său, și-o să nască pe curând.

— La ziua sorocită de înger, lămurește bătrânul Iosif.

— De unde știi? — și se miră, întrebând limbulul vecin.

— Omul credincios vede în somn taine, află adevăruri cerești — dar își oprește gândul, să nu-și vădească visul avut, despre nașterea Mântuitorului Isus Hristos prin Fecioara Maria.

Vecinul face semn cu capul, arătând pe tăcute o ciudată întâmplare ce vede. Din cireșul plin de rod scoboară cândșicând o seamă de păsăruici cenușii, cu gușile albe, aduc în ciocuri broboane coapte de cireșe, le așează grămadă la sânul Fecioarei Marii.

— Ce mai înseamnă și-o așa minunăție? — întreabă vecinul, înfiorându-se până în adâncul sufletului. — Uită-te, cât de blânde s'arată presurile, sub mâinele Logodnicii tale. Parcă sunt pui de găină, lângă o gospodină. Poate, că e din neam de vrăjitori, o așa frumusețe de fată? Ce zici, taică Iosife?

— E din Neamul Împăratului David, dragă vecine — spune dânsul, încă stăpânindu-se să nu se dea pe față, că este păzitorul bun al Născătoarei de Dumnezeu.

În cireș însă, de unde ciugulesc păsăruicile roșile cireșe, altele cresc la loc. Sunt mai sticloase, mai afixătoare pentru mâncare. Sfânta Fecioară privește așa minune, destul de pașnică, cunoscând acum îndeajuns rostul tainii ce-O apropie de cer; pentru vecin însă această privește rămâne o vrajă. Dasta pleacă repede de lângă tezlarul Iosif și, până s'ajungă în casă, i să pare un veac. Acolea încinge jarul sfatului cu nevasta și feciorii cei mari, Iacov și Matia.

— Tată, vorbește unul din feciori, te sperii degiaba. O asemenea Fecioară nu poate să fie vrăjitoare. Nici chipul n'O arată, dar nici firea. E blândă, frumoasă, înțeleaptă.

Vecinul una ține, că nu e fapt curat, în curtea tezlarului Iosif, cu Fecioara Maria. Decând O are Logodnică, puse mâna pe noroc! Nu mai e sărăcia de dulgher dealtădată.

— Până eri n'avea dupăce să bea apa; azi se joacă în bani — amărit grăește vecinul, îi cheamă în afară după el, să vază și ei minunatul cireș.

Tocmai șad de vorbă, Iosif bătrânul și cu Logodnica. El, cu pletele albe ca zăpada după muntele Ermon, iar Preacurata Fecioară cu părul asemuitor coajei de alună pîrguită. O învălue lumină, mai strălucitoare decît fața crinului, dimineța, înainte de răsăritul soarelui. Toată s'arată făptură de înger, în trecere peste întinderea pământului.

— Priviți, priviți, — strigă vecinul, uimit de ce să înfățișează acum. Pe cireș curge o umbră argintie, se frământă ca un abur în gol, deodată să închipuește ca o esle lipită de perete stâncos, iar în Ea, ca adevărată înfăptuire, se mișcă un luminos prunc, de care s'apropie stea lucitoare.

— Uite, stea mai vădoasă decît toate stelele arde în cireșul... unei așa vrăjitoare. Ei, nu bănuți așa ceva lafel cu mine? — înfuriat întreabă vecinul, pe toți ai casei lui.

Ei nu scot o șoaptă, stau smirnă, privesc doar și se minunează. Fecioara Maria întinde o mână spre cireș, se apleacă în jos orice creangă, ca și un braț de om, dupăcare culege icișicolo câte-o cireasă, ce-o socotește mai coaptă. Dar cresc numaidecît la locul lor cireșele culese, cașicum nici vânt de vară nu le-a bătut și-au rămas unde au fost zămislite, după scuturatul florilor.

Bătrânul Iosif îndrăznește să vorbească cu multă grijă:

— N'ar trebui, să mai ochească pe furiș vecinii, ceiace Dumnezeu dăruî casei mele. Primejduești bătrânețea și taina mea, între oameni.

— Primesc mustrarea, ca o felie de pâine dela un părinte bun. Știu, că sunt roaba lui Dumnezeu și trebuie să fac ceiace poruncește — răspunde Sfânta Fecioară, cu multă bunătate, apoi pleacă delângă cireș, cu stolul de presurii rotindu-se pe deasupra.

A doua zi cireșul zace tăiat de-o mână vrășmașă. Sfânta Fecioara tremură de durere, privindu-l. Tezlarul Iosif, ca orice bătrân, își leapadă tot necazul pe vecin, pe care îl bănuiește făptașul unei așa răutăți. Și chiar astfel stă adevărul. Ascunși între niște nopali cu foi late, vecinul și amârîdoi feciorii, se căznesc să tragă cu urechia, ce vorbe se treeră pe aria fărădelegii lor.

— Sunt păcătoși, răi, pierduți! — suspină supărat bătrânul om. — Decând veniși, după voia Domnului, îmi caută ceartă din fiecare lucru de nimic. Ei te socotesc... o vrăjitoare.

— De care vecini vorbești? — întreabă Sfânta Fecioară.

— De Simon și fiii lui.

Repede vecinul răsare cu gălăgie, uitându-se peste împrejmuirea alcătuită din piatră, și se căznește să bruftuiască mai mult pe bătrânul Iosif, care se logodi la bătrânețe c'o Fecioară cum nu e nicioalta. O albăstrue văpae se răspândește pretutindenii, ca revărsarea mării pe uscat. Sgomot de aripi, ca de păsări călătoare, sună în văzduh. Sfânta Fecioară îngenunchează și plânge pe cireș, ca pe un mort. Mâini nevăzute ridică pomul, îl lipesc pe tulpină, apar o sumedenie de capete de îngeri mici, cu obraii lucind ca aurul. O clipă se mai zăresc, în urmă pier cântând spre cer:

„Slavă Ție,
Sfântă Fecioară Marie,
Născătoarea Domnului,
Mântuirea omului“.

Aleargă vecinul și feciorii, s'aruncă la picioarele Sfintei Fecioare. Lăcrămile lor picură pe pământ, ca boabe de rouă. Își bat piepturile, cer iertare. Și li se dă iertarea, de aceeași veșnică bunătate, de acelaș zîmbet curat și prietenesc.

Dintr'o așa întâmplare se scaldă Nazaretul, sub ploae de povești, de-aleargă lume după lume la cireșul tezlarului Iosif, unde mâinele Fecioarei Marii împart cu dărnicie din rodul ce nu se mai sfârșește. Nimeni nu mănâncă așa minunate cireșe. Le usucă și le păstrează, ca leac tămăduitor, pentru cine știe ce boale și patimi, de cari e plină omenirea.

Dasta să nu zmulgă careva cireșele cu ramuri cu tot, fără de milă, căci se umplu de lacrimi genele Precistei Marii. Cireșul li rămase tot ca înger slujitor cu de toate bunătățile, precum fuse în dealungul vremii atunci, până născu pe Mântuitorul Hristos.

(Legende creștine)

Preot G. ZNAGOVEANU

O PROBLEMĂ ȘCOLARĂ REZOLVATĂ ÎN EPARHIA NOASTRĂ

Oricine a trecut printr'o școală secundară, unde profesorii se schimbă dela oră la oră și dela o clasă la alta știe că mecanismul învățământului e mai complicat cu cât sunt mai multe clase și mai mulți profesori.

Succesiunea orelor pentru fiecare profesor și la fiecare clasă se stabilește la începutul anului școlar, în orarul școlii.

Modul de întocmire a orarului, la orice școală secundară, este una din problemele cele mai serioase, atât pentru profesori cât și pentru elevi. Fiecare profesor dorește să-și aibă orele aranjate într'un anumit fel, în cursul săptămânii, pentru a-și rezerva timp altor preocupări personale.

Pentru elevi orarul este o chestiune vitată. Obiectele mai grele de studiu trebuiesc aranjate în orele de dimineață, când elevii au mintea și judecata mai clară, sunt mai odihniți și mai atenți, așa că pot asimila cu mai multă ușurință cunoștințele noi; iar dexteritățile și obiectele mai ușoare trebuiesc aranjate în ultimele ore de clasă, când elevii sunt oboșiți.

Pentru alcătuirea orarului, se întrebuițează multe sisteme, toate complicate și greoaie. La fiecare școală chinul întocmirii orarului cade, aproape în toți anii, asupra aceluiași profesori, înzestrați cu multă răbdare.

Această grea și complicată problemă este rezolvată.

Preotul Econ. Stav. Emil D. Grosu din Eparhia noastră, profesor definitiv la Liceul de fete din Constanța, a întocmit un „Orar mobil“.

Ministerul Instrucțiunii și Cultelor a numit o comisiune compusă din 3 directori, dela 3 licee mari din Capitală („Sf. Sava“, „Gh. Șincai“ și „Matei Basarab“), care a studiat și și-a dat avizul, după care Ministerul cu ord. No 78590 din 18 Iunie 1930, aprobă „Orarul mobil“, pentru că „este practic, se mănuește ușor și dă puțința întocmirii orarului cu

exactitate și economie de timp, oricare ar fi numărul claselor și al profesorilor“.

În urma cererii sale, Ministerul de Industrie și Comerț — Direcțiunea Proprietății Industriale — a acordat conform legii brevetelor, Preotului Econ. Stav. Emil D. Grosu, prin *Inaltul Decret Regal* No. 1967 din 6 Iunie 1930 și publicat în „Monitorul Oficial“ No. 126 din 11 Iunie 1930 un

Brevet de invențiune

cu titlul

„Dispozitiv pentru aranjarea cu înlesnire a orarului la școale“.

Cu acest dispozitiv se rezolvă, în chipul cel mai ușor problema întocmirii orarului la începutul anului școlar, precum și a tuturor modificărilor ce survin în cursul anului școlar.

Orarul mobil este perfect adaptabil întregului învățământ: Seminarii, Licee, Gimnazii, Școli Normale, Militare, Comerciale, Profesionale etc.

Cu „Orarul mobil“ alcătuirea orarului și orice modificare devine o distracție plăcută: se lucrează ușor, sigur și evident de orice persoană; se pot face toate combinațiile, pentru a satisface cerințele programei analitice în legătură cu percepțele pedagogice, împăcând și doleanțele profesorilor și elevilor în cea mai mare măsură.

Valoarea „Orarului mobil“ este apreciată dela prima vedere.

Este de mare interes să se știe că un dispozitiv, așa de ingenios pentru alcătuirea orarului la școli, nu există în nici o țară.

Pentru viitor „Orarul mobil“, intră în numărul obiectelor de material didactic de prima necesitate la toate școlile din țară și străinătate.

Direcțiunile, dela toate școlile, care iau cunoștință de orarul mobil, aduc cu prisosință laude și mulțumiri. Pr. Ec. Stav. Em. D. Grosu, pentru străduința ce a depus la alcătuirea acestei lucrări de mare folos învățământului.

Din partea noastră aducem elogiul Pr. Ec. Stav. Em. D. Grosu și suntem mândri, că se află în mijlocul nostru în această eparhie.

Diac. Ar. Vârnav

SPRE TINERET

Pe nesimțite, un curent amețitor de patimi, datorit în genere influenței postbelice, a cuprins în vraja sa miraculoasă, toate clasele sociale creând aproape pretutindeni, atmosfere vicioase. Ici un bătrân fără credință în Dumnezeu, dincolo un tânăr degenerat, copleșit de năravuri, în altă parte mamă ingrată omorându-și pruncul și așa mai departe cazuri destul de repetate și dese, cu intenția de a progresa și contamina masele poporului, singurul colțișor unde mai rămăsese acum câțva timp o scânteie de credință și obiceiuri frumoase.

Poporul român, popor tânăr, popor care se află în floarea existenței sale ca națiune, are nevoie de regenerare, de morală, de primenire morală.

Sunt astăzi o sumedenie de bărbați și chiar doamne, cari văd situația în tot plenul ei, și cari vor să stăvilească răul, fie prin scrieri, fie prin conferințe; dar atât nu este suficient, totul rămânând aproape fără niciun rezultat.

Suntem un popor cu o elită cultă, dar cum s'a făcut și se face nu știu, că întotdeauna la noi învățământul inferior și superior au dat acesteie elite, o educație numai intelectualului; sufletul, caracterul, ne reprezentând nici-o importanță.

Se știe că în școală tânărul cu mintea fragedă, ce e drept, își instruește mintea învățând atâtea științi, din unele chiar desprinzându-se ideea că nu există Dumnezeu, dar are în schimb pentru educația morală și religia, va zice cineva. Cum însă i s'a acordat ore foarte puține și aceloră nedându-se nici o considerațiune — reesă că, învățământul nostru primar și secundar urmărește numai educațiunea intelectualului și aceasta este marea greșală.

Tânărul dacă în familie, sau în școală nu-și formează virtuozitatea, în societate zadarnic apare savant, societății și neamului nefiind de mare folos-nouă trebuindu-ne pentru regenerare, oameni cu caracter mai întâi și apoi savanți.

Bunăoară de ce nu ne putem compara cu poporul Englez?. Fiindcă acolo se face o educațiune intensă și sistematică a sufletului, căci la care alt popor creștin, Biblia, este cartea de predilecție până și la cel mai umil cetățean, ca în Anglia?

Pentru a ne întoarce cu un ceas mai devreme, la rolurile ce imperios ni se cer, de glasul națiunii dornic de refacere morală, să ne întoarcem privirile și acțiunile spre tineretul de azi, viitorul și salvarea de mâine a națiunii noastre întregi.

Statul să ia măsuri grabnice de a complecta învățământul primar și secundar, cu cât mai multe ore de Religie și Educațiune Morală. Să ia măsuri drastice, pentru a desființa complet rularea filmelor, și a pieselor imorale cari au convertit complect mintea tineretului nostru! Să suprim radical toate scrierile pornografice și să se înlocuiască cu atâtea cărți și reviste edificatoare, cari stau prăfuite în vitrinile librăriilor, necitite de tineretul dornic de romane sensaționale.

La această reacțiune, la această operă de reîntinerire a forțelor morale, a poporului nostru să conlucreze cât mai mult toate autoritățile, pentru a scoate la limanul cel plin de sănătate morală, tineretul de azi, nădejdea de mâine.

Iar voi mamelor, cari v'ați uitat rolul sfânt de mamă, gândiți-vă o clipă și luați exemplul dela aceea ce a fost Cornelia mama Grahilor, căutând a fi la înălțimea rolului ei de mamă.

Lăsați doicile și guvernantele, cari alterează tot ce poate fi mai scump în copilul mic, dar înțelegător: iubirea de mamă. Creșteți-vă copiii cu drag și-i învățați frica de Dumnezeu. Nu le puneți la îndemână tot felul de cărți sensaționale, căci sunt otrava sufletului copilașilor voștri! Prin exemplul vostru edificați-i! Duminicile și sărbătorile duceți-i de mână la Biserică, spre a-i deprinde de mici cu focul sacru și Divin, singurul întăritor și mângăetor al sufletelor lor tinere.

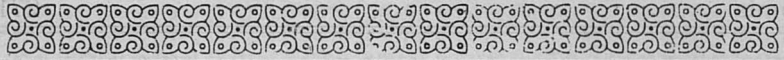
Învățați-i să știe ce este mila, atunci când în somptuoașele voastre apartamente, vine umilul cerșetor mort de foame să ceară un gologan.

O, mamelor, dacă voi ați ști ce sacrilegiu comiteți, că nu educați copiii voștri la sânul altarului lui Hristos, de ce nu vă îndreptați acum cât mai este timp pentru această? Hristos mereu cu glasul Său divin cheamă la El pe copii! El este singurul educator al neamurilor, care prin învățăturile Sale desăvârșite, poate să facă din copiii voștri oameni virtuoși, solizi, bărbații de mâine, pe a căror umeri se va rezema destinul țării noastre!

Veniți cu ei, cât mai grabnic, spre a le scăpa sufletele lor tinere și trupurile șubrede din ghiara desfrâului! Educați-le sufletele lor, numai la școala Evangheliei Lui Hristos, acea școală care a dat lumii cei mai tari oameni.

Hristos va așteaptă copii, căci El veșnic vă cheamă cu glasul Lui blând și sfânt: „Lăsați copiii să vină la mine“.

Preot Dima Vasilescu
Cetatea J. Constanța

ÎȚI VĂD PUTEREA, DOAMNE

*Îți văd puterea Doamne,
In tot ce ne 'nconjoară :
In frunza ce se mișcă,
In pasărea ce zboară ;*

*In apa ce-oglindește
Scânteetoare stele ;
In vântul ce ne-aduce
Parfum de violele ;*

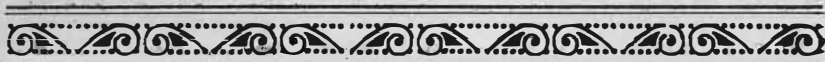
*In soarele ce scaldă
Pământul în lumină ;
In luna ce apare,
De după deal senină ;*

*In melcul ce agale
Prin iarba înverzită,
Își duce în spinare
Căsuța lui iubită ;*

*In pruncul ce zâmbește
Când mama este-aproape
In ploaie, ceață, rouă,
In peștele din apă.*

*In toate aceste Doamne,
Ne-arăți a ta putere ;
Fii scut de apărare
Celor ce-s în durere.*

Nic. St. Dobrescu

NEPUTINȚEI MELE

„Și Dumnezeu ne ajută în neputința noastră, căci nu știm ce cerem în rugăciunile noastre”. Rom. VIII-26.

Dorinți multe au rămas în urma mea. Cu ele, cele apuse odată cu trecuții ani, sunt împăcat, și chiar nu țin vr'un regret de-au pierit ca roua dimineții, fiindcă nu mi-au lăsat nici un sațiu în viață — mă refer la cele împlinite, iar celor neîmplinite nu le pot face altă osebire.

Acum simțurile firii trupești îmi sunt hărăzite de alte dorinți și încă stăruitor

În vremea vârstniciei îmi zic, însă, că acestea nu sunt surorile celor din amintire, sunt altele, nouă, folositoare, nu deșarte. Astfel le port din loc în loc, pe unde mă duce soarta.

Ele, la rându-le, mă 'ncarcă: grija pentru hrana de mâine, a mea, a familiei; îmboldire și reproș pentru cămin, pentru adăpost; șoapte: ce să fac să fiu, s'ajung..

Posibil, dorinți, să fiți cândva satisfăcute, în parte, dar atunci adăogați ori micșorați din puținătatea ființei mele?

Azuriul, veselul, ori cenușiul, tristul — ceace dați prin fețele voastre schimbătoare — nu mă mai preocupă ca odinioară, decât în a-mi privi măsura, după care să fiu încrustat la regăsire.

De-ar fi să mă regăsesc, în adevăr, pe mine, în ceace sunt, în ceace trebuie să fiu și în aceea, cum să fac să pot să fiu.

M'am depărtat pe înșelătoarea cale a vieții omenești de căminul părintesc — de acolo, o bătrână simt că trimite și acum, pân' la mine, inima-i de mamă; — azi încă sunt călător; în mers am jinduit și jinduesc la închegările mâinilor semenilor mei, dar eu nu îndrăznesc, mă simt slab și nu mă învrednicesc de ceace alții au.

Iată însă, în parcurgerea cărării, ce-mi adună la spate zilele dăruite, slăbiciunea mea e biciuită, și nu prin brațe vânoase și cu plumbi, ce umflă până la sânge vinele, căci

— așa mi-e firea — le-aș uita după punerea hainei și mi-aș re-
începe veselia; dar biciul acesta e însăși varga lui Dumnezeu.

El mă muștră: să nu uit — să mă uit pe mine, dar să
nu uit serviciul, căci pentru aceasta am fost primit și m'am
oprit din drumul fără țință, fără rost — s'aduc slujire
Fiului Ceresc.

De sunt și rămân în El, blândul Iisus mă răscumpără
prin iertarea păcatelor, mă izbăvește prin minuni — chiar
învierea morților, și-mi dă virtute, să-L cunosc în plinirea
profețiilor.

Totuși, pe nesimțite, mă sustrag și-mi clădesc planuri,
din care să mă văd apărând eu, măgulitor singur cu mine,
și nici nu observ că, gândul acesta falș de poticnire îmi
stoarce viața, strop cu strop, pân' ajung la împietrire.

Nesocotința e fie ce mișcare.

Nu știu, nu pot să mă îndrept.

De cer, pentru mine, pentru ai mei, cele necesare;
pentru enoriași supunere, evlavie la Sf. Biserică și în viața
de obște; — de le cer în rugăciunile mele — vreau eu, așa,
într'un anumit fel, urmarea și doar, pe aceasta, o ține pe
degetul Său mic numai Cel a toate ziditor.

Cum să prind cu ochi, legați de aspectele trecătoare
ca și clipele, să prind întinderea și marginile desăvârșitei
rândueli?

Mă încurc în împletitura cu firele-i toarse din grija
acestei lumi.

La Tine e îndurarea și tăria, Sfinte!

Fă-mă să duc pașii spre Ușa, dela care nu voi înseta
niciodată.

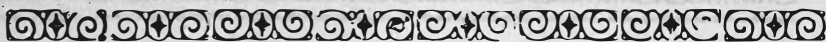
Cum fără cuvinte de rugă, pentru suspinul ei, ai îngă-
duit femeii, ce-aducea mirul, ca vasul de alabastru să și-l
spargă și să se apropie de Tine; la fel milostivește-Te spre
sufletul meu, apăsător de lut înăuntru-mi și îngădit în afară,
prin deșertăciuni fără de număr, că e neputin.ios și de
aiurea, de nicăiri, nu află sprijin: ajută-i scăparea, să mă
bucur cu el în tăcere, ca păcătoasa când mângâia ale Tale
picioare cu lacrimile sale.

„Nu întoarce fața Ta dela mine și Duh drept înoiește
întru cele din lăuntru ale mele, Doamne“.

Ps. 50.

Pr. A. P.

DEZORIENTAREA MORAL-RELIGIOASĂ DELA SATE ȘI CUM S'AR PUTEA ÎNDREPTA

În urma marelui războiu se constată o paralizie aproape generală, cu privire la redeşeptarea prin cultură a maselor populare și mai ales pentru ridicarea prin școală a celor dela sate. Până a ajunge la luminarea minții prin școală, e trebuincioasă luminarea sufletelor și păstrarea caracterului moral prin biserică.

Aceasta, e și ea paralizată, ca și școala și constatăm cu părere de rău, că bisericile sunt lipsite de credincioși.

Cauza e lipsa de credință ce predomină aproape peste tot atât la orașe cât și la sate. Populația dela țară și-a pierdut unitatea morală prin contact cu orășenimea.

Dezorientarea aceasta morală dela țară, se va îndrepta și va depinde de felul cum vor lucra preoții și învățătorii. Preotul, prin biserică și-ar putea relua frumusele rol de călăuzitor moral iar școala își va desfășura frumusețile culturii.

Este absolut nevoie de preoți ce trebuie să-și împlinească misiunea slujind, ca o datorie profesională în anumite momente solemne și care preoțime, prin viața ei zilnică să fie o pildă vie morală. De ce preoțimea de altădată, mult mai ne'nvățăată ca cea de azi, a ajuns să fie conducătoare cu succes a credincioșilor? Este entuziasmul moral ce iese din intenția elementară a credinței și ținea pe preot totdeauna pe calea virtuței.

În acest punct de vedere va sta întreg prestigiul preotului de azi și de mâine. Cât timp preoția va fi privită ca un simplu mijloc de trai, biserica va stagna. Azi preotul și învățătorul e numai un simplu funcționar fără altă activitate.

Când vom ajunge s'avem adevărați propagandiști de pilduire morale, atunci biserica își va găsi adevăratul rol moral de odinioară.

Preot M. TOTOLICI

Urziceni

INTRE PREOT ȘI INVĂȚĂTOR

In tot locul și pretutindeni, — cum se zice, — cetim că trebuie să fie o strânsă legătură între Preot și Invățător. Aprobăm, și chiar e necesar acest lucru, căci doar nu tot satul e chemat să facă educație sau mai bine zis să cultive sufletele în bine ale masei populare.

E absolută nevoie — se zice — de concursul unuia față de celalt — vorbind de Preot și Invățător — însă nu în toate ocaziile trebuie această legătură, ci numai acolo, când se face *adevărată educație* în spre bine.

Dar ce se întâmplă când unul e desinteresat față nu de activitatea celuilalt, ci de sine și de popor?

De exemplu: Nu-i frumos și chiar nu-i admisibil, ca sărbătoarea Preotul la biserică să se roage pentru tot poporul, pentruca Dumnezeu să dea ploae la timp, îmbelșugarea pământului, etc. etc. și Invățătorul să treacă pe drumul din fața bisericii, ce duce la crâsmă — sau cum, un oarecare Invățător — e de prisos a-i spune numele — s'a dus într'o Duminică la pădure să-și aducă o căruță cu lemne. Dar, Tatăl ceresc nu l-a răbdat, fiindcă a îndrăznit acest lucru, ci l-a pedepsit cu pierderea impermeabilului ce-l costa 1700 lei.

Care i a fost câștigul? În loc să fi venit la Biserică cu copiii dela școală și să le vorbească căci era „*Dumineca Copilului*“, — de unde ieșea și el câștigat, a câștigat din pungă afară, frumușica sumă de una mie șapte sute lei.

A avut dreptate bietul om, căci s'a conformat proverbului: „Vrei să te cârpești și mai rău te rupi“.

Ar admira toată lumea când în toate satele ar fi un raport bun între preot și învățător. Dar ce te faci în cazul de mai sus ca și în altele când un învățător nu tocmai bătrân n'a putut să zică „*Crezul*“ la botezul unui prunc?! sau cum a făcut un altul: La o adunare se ridică și vorbește despre „Educația tineretului în ziua de azi“. Frumos subiect, dacă nu degenera.

În concluzie, accentuiază și încheie în felul următor: „Așa dar tinerii au și drepturi și datorii, deseară la ora nouă avem un frumos bal“.

După dumnealui, tinerii au dreptul să meargă la bal și datorii de a juca foxtroot, etc.

Nu doar că facem critica subiectului cum a fost expus, ci tangențial ne mărginim la câteva cuvinte:

Vorbești despre educația tineretului și faci bal? Cum vine asta? Dar noi știm că la bal nu se poate face educație în bine, ci ieși cu impresii, cari te deprimează sufletește, mai cu seamă azi când modernismul tinde spre imoralitate, în ceea ce privesc dansurile. Nu ne pare rău de unii ca aceștia că se pretind în formă, fiindcă știm că în pădurea falnică și plină de verdeață sunt și uscături.

Preotul I. TEIȘEANU

Bărbulești Ialomița

R Î V N A

*Amăgitoare totdeauna
În cercul gurelor flămânde,
Lupfi pretutindeni cu minciuna,
Cu lăcomiile în pânde.*

*Ai ochi de pradă ca de fiară
În orice ban, în orice plată,
În orice muncă de povară,
În cugetare zbuciumată.*

*Pe frunzi de robi așterni ninsoare
De visuri rupte din durere,
Al „Libertății” mândru soare
Să-l vază 'n treacăt, pecând piere!*

*Înșeli întreaga omenire
Cu orb noroc ce-l duci de mână.
Orice avar își este mire.
La mii de inși, rămii o stână.*

(Muguri)

Preot G. Zuagoveanu

PARTEA OFICIALĂ

Copie de pe adresa Arhiepiscopiei Bucureștilor Secția Culturală No. 9452, din 9 Iulie 1930, înregistrată la Cancelaria Sf. Episcopii sub No. 3757, din 11 Iulie 1930.

PREA SFINȚITE,

Încă de acum doi ani a luat ființă, pe lângă Sf. Noastră Arhiepiscopie, o Academie de Muzică Religioasă, al cărei scop este de a cultiva toate ramurile muzicii religioase din punct de vedere artistic și științific, pregătind elementele muzicale, necesare cultului și învățământului. Corpul profesoral e alcătuit din cei mai distinși profesori ai conservatorului de Muzică din București, dintre cari cei mai mulți sunt licențiați în Teologie, deci au la bază cunoașterea muzicii bisericești. Acum am isbutit să legiferăm existența acestei importante instituțiuni, în urma căreia Academia de Muzică Religioasă e recunoscută de stat și drepturile studenților deplin precizate. — Anexăm aci Apostolul No. 11, în care e publicată Legea Academiei de Muzică Religioasă, întrucât scopul Nostru este ca, prin această școală să preparăm elemente muzicale pentru întreaga biserică, ca astfel mai repede să ajungem la unificarea cântărilor în biserică, cu frățească dragoste Vă rugăm Prea Sfințite, să binevoiți a dispune să se facă publicațiuni prin organele oficiale ale Eparhiei, ca sa poată lua cunoștință un număr cât mai mare de amatori. — Candidații trebuie să fie absolvenți de liceu, seminar teologic, școală normală sau școală de cântăreți bisericești, conform art. 19, din Lege. — Celelalte condițiuni de înscriere vor fi publicate la timp de direcțiunea Academiei de Muzică Religioasă, prin presa cotidiană, sau candidații pot cere lămuriri direct la această Direcțiune, al cărei sediu este: Seminarul Central, Bul. Maria, București.

Primiți, vă rugăm, Prea Sfințite, ale Noastre întru Hristos frățești îmbrățișări.

**p. Arhiepiscop și Mitropolit,
(ss) Titus Târgovișteanu**

Consilier Referent
(ss) Pr. Manea Popescu

MINISTERUL JUSTIȚIEI

MIHAI I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Rege al României.
La toți de față și viitori sănătate :

Adunările legiuitoare au votat și adoptat, iar noi sancționăm
ce urmează :

L E G E

PENTRU

Recunoașterea și organizarea Academiei de muzică religioasă de pe lângă Sf. Patriarhie ortodoxă din București

CAPITOLUL I

Organizarea

Art. 1. — Se recunoaște prin prezenta lege Academia de muzică religioasă existentă pe lângă Sf. Patriarhie ortodoxă din București ca un institut de învățământ special superior.

Art. 2. — Intreținerea Academiei de muzică religioasă, în cece privește atât salarizarea Corpului didactic, cât și cheltuelile materiale revin Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor care le va scrie în bugetul său.

Art. 3. — Scopul Academiei de muzică religioasă este de a cultiva toate ramurile muzicii religioase din punct de vedere artistic și științific, pregătind elementele muzicale necesare cultului și învățământului: profesori de muzică pentru seminare și școli normale confesionale, profesori pentru școlile de cântăreți, cântăreți pentru bisericile catedrale, dirijori de coruri bisericesti.

Academia de muzică religioasă are în același timp menirea de a organiza și îndruma cercetări și culegeri, publicând lucrările însemnate.

Academia de muzică religioasă va întemeia o bibliotecă de specialitate unde se vor aduna manuscrise și tipărituri privitoare la teoria, practică și istoria muzicii bisericesti universale și ale celei bizantine îndeosebi, cât și la folklorul religios.

Art. 4. — În Academia de muzică religioasă se vor preda următoarele obiecte de studiu :

1. Psaltichia.
2. Teorie și solfegiu.
3. Teorie și solfegiu comparate.
4. Armonie.
5. Contrapunct și compoziție bisericească.
6. Cântec coral și direcție de cor.
7. Literatură și dicțiune

8. Liturgică și imnologie.
9. Istoria muzicii universale și folklor religios.
10. Cântec gregorian.
11. Pedagogie.
12. Istoria muzicii orientale și paleografie bizantină.
13. Canto.
14. Pian și armeniu.

Art. 5. — Pentru fiecare din cursurile enumerate sau pentru acelea ce s'ar mai înființa prin lege, vor putea fi numiți după necesitate, profesori, conform dispozițiilor de la art. 10 și următorii.

Art. 6. — Cursurile Academiei de muzică religioasă vor dura patru ani.

CAPITOLUL II

Corpul Didactic

Art. 7. — Membrii Corpului didactic al Academiei de muzică religioasă au aceleași titluri și drepturi ca profesorii Conservatorului de muzică și artă dramatică din București.

Art. 8. — Recrutarea corpului profesoral se face prin concurs și în mod excepțional, prin contract, în condițiile art. 11.

Art. 9. — Când o catedră devine vacantă sau se înființează o catedră nouă, rectorul Academiei de muzică religioasă propune Sf. Patriarhii pentru suplinirea ei, pe unul din profesorii Academiei sau pe o altă persoană îndeplind condițiile cerute pentru ocuparea acelei catedre. Ministerul Instrucțiunii Publice și Cultelor va publica vacanța în *Monitorul Oficial* în termen de trei luni de la declararea ei și în termen de 3 luni dela publicare, candidații vor înainta Sf. Patriarhii cererea lor pentru înscrierea la concursul deschis, însoțind-o cu un memoriu asupra titlurilor ce le au, cât și cu actele dovedind reputația și cunoștințele lor de specialitate. Vor putea candida numai cetățenii români cari n'au suferit o condamnare penală infamantă.

Art. 10. — Cu cercetarea actelor, titlurilor și calităților celor înscriși la concurs va fi însărcinată de către Sf. Patriarhie, o comisiune de 3 membri formată din rectorul Academiei de muzică religioasă, un delegat al S. S. Patriarhului și un delegat al Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor. Comisia va fi prezidată de rectorul Academiei de muzică religioasă.

După terminarea lucrărilor sale, comisiunea redactează un raport asupra concursului, recomandând cu majoritate pe unul din candidați.

În termen de 7 zile dela terminarea concursului, președintele comisiunii va înainta spre aprobare acest raport S. S. Patriarhului care va comunica Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor numirea făcută.

Art. 11. — În cazul când comisiunea nu ar recomanda pe niciunul din candidați sau când propunerea comisiunii nu ar avea aprobarea S. S. Patriarhului, se va face o nouă publicare în ter-

men de cel puțin șase luni și în condițiunile art. 9, sau se va putea încheia un contract cu o personalitate eminentă străină, pentru care se va lua avizul comisiunii prevăzute la art. 10.

Art. 12 — La împlinirea a doi ani de la numirea sa cu titlul provizoriu, profesorul poate cere S. S. Patriarhului numirea sa cu titlul definitiv.

Se va însărcina atunci o nouă comisiune formată în condițiunile art. 10, cu cercetarea rezultatelor date de profesor în timpul funcționării sale, atât la catedră, cât și prin lucrările de specialitate publicate de el în acest timp.

Pentru definitivare se va urma calea arătată la art. 10.

Art. 13 — Profesorii Academiei de muzică religioasă sunt obligați să țină opt ore de curs pe săptămână.

Art. 14 — Disciplinarea corpului didactic, în privința abaterilor dela îndatoririle lui, revine S. S. Patriarhului, în conformitate cu dispozițiunile fixate prin regulament.

Trimiterea în judecată se vor face de către S. S. Patriarhul care va și institui comisiunea de judecată compusă dintr'un delegat al său, un delegat al Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor și un membru ales de Corpul didactic al Academiei de muzică religioasă.

În cazul când profesorul ar face parte din cler, va fi judecat de instanțele disciplinare ale clerului, completate cu un delegat al corpului profesoral al Academiei de muzică religioasă, întrucât ar fi cleric.

CAPITOLUL III

Administrația

Art. 15 — Academia de muzică religioasă va fi condusă de un rector numit dintre profesorii școlii de către S. S. Patriarhul, care va comunica numirea Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor.

Art. 16 — Rectorul va fi ajutat în administrarea Academiei de muzică religioasă de un secretar însărcinat cu administrarea contabilității și a materialului, un bibliotecar, doi impiegati și oameni de serviciu.

Acest personal administrativ va fi numit de rectorul Academiei.

Art. 17 — Salariile personalului administrativ vor fi aceleași ca la conservatorul de muzici și artă dramatică din București.

CAPITOLUL IV

Inscrieri și examene

Art. 18 — Anul școlar al Academiei de muzică religioasă începe dela 1 Octombrie și se sfârșește la 1 Iulie. În acest interval sunt cuprinse și sesiunile de examene. Tot în acest interval, afară de Duminici și sărbătorile mari bisericești și naționale vor fi vacanțe dela 24 Decembrie la 7 Ianuarie inclusiv, și dela Duminica Floriilor la Duminica Tomii.

În prima săptămână a postului mare cursurile vor fi suspendate în vederea exercițiilor religioase ale elevilor. Înscrierile încep la 25 Septembrie.

Art. 19 — Pentru înscrierea candidaților la Academia de muzică religioasă, spre a deveni profesori în seminare și școli normale confesionale, se cere certificatul de absolvire a liceului, a seminarului teologic sau a școlii normale confesionale.

Pentru înscrierea celorlalți candidați se cere cel puțin cursul inferior secundar sau diploma de absolvire a unei școli de cântăreți.

Admiterea acestor candidați se face după un examen de selecțiune, conform dispozițiilor prevăzute în regulament.

Art. 20 — Pentru toate cursurile Academiei religioasă, se vor ține examene anuale între 1 Iunie și 1 Iulie, cât și examene de absolvire în conformitate cu dispozițiunile regulamentului.

Art. 21 — Comisiunile pentru examenele de sfârșit de an vor fi compuse din rectorul Academiei, un delegat al S. S. Patriarhului și profesorul respectiv.

Comisiunea pentru examenul de absolvire va fi compusă din rectorul Academiei de muzică religioasă, un delegat la S. S. Patriarhului, un delegat al Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor și profesorii Academiei de muzică religioasă.

Art. 22 — Celor reușiți la examenele de absolvire, li se va elibera o diplomă de absolvire.

Art. 23 — Taxele de înscriere și de examen, frecvență, îndatoririle și pedepsile disciplinare ale elevilor se vor preciza prin regulament.

Art. 24 — Elevilor Academiei de muzică religioasă li se va putea acorda amânarea stagiului militar pentru studii.

CAPITOLUL V

Dispozițiuni generale, finale și tranzitorii.

Art. 25 — Se va face un regulament în care se va fixa toate modalitățile de aplicare a legii de față.

Regulamentul va fi aprobat de S. S. Patriarhul și sancționat prin Decret Regal.

Art. 26 — Profesorii Academiei de muzică religioasă, aflați în funcțiune la promulgarea acestei legi, devin titularii catedrelor ce dețin cu titlu provizoriu.

Celor cari funcționează în învățământul muzical superior cu titlu definitiv li se conferă același grad.

COPIE depe adresa Consiliului Central Bisericesc București No. 6796, din 4 Iulie 1930, înregistrată la Cancelaria Sf. Episcopii Constanța, sub No. 3642, din 7 Iulie 1930.

PREA SFINȚITE,

Comisiunea Monumentelor Istorice, ne aduce la cunoștință că, epitropiile parohiale, fără să aibă autorizație specială din partea ei, și nici verificate și aprobate planuri și devize, execută lucrări de reparații la bisericile și atenansele lor, ce sunt clasate monumente istorice.

De bună seamă atari reparațiuni ce cad exclusiv în competența Comisiunii, când sunt executate de către nepricepători ai vechiului nostru stil bisericesc și al valorii podoabelor artistice în majoritatea cazurilor degradează Monumentele. De aceea ca măsură preventivă prin Art. 5 din Legea pentru conservarea monumentelor istorice se prevăd pentru infractori pedepsele de sub Art. 206 și 325 din Codul penal, adică amendă până la 5000 lei, repunerea monumentului pe contul infractorului în starea de mai înainte și închisoarea dela o lună până la un an.

Pentru a feri pe P. C. Preoți, epitropiile și consiliile parohiale de atari neplăceri, de multe ori provenite chiar din buna intențiune, fără însă să știe că prin repararea ce fac bisericeii fără o prealabilă autorizare din partea Comisiunii, se fac pasibil de de pedepse, Vă rugăm Prea Sfințite, să binevoiți a dispune ca prin circulare să se aducă la cunoștința tuturor parohiilor din acea de Dumnezeu păzită Eparhie, următoarele dispozițiuni :

1) Toate bisericile și mănăstirile zidite până la anul 1834 inclusiv sunt clasate cu toate odoarele lor, monumente istorice.

2) Nimeni nu poate executa reparațiuni bisericilor declarate monumente istorice, până nu are aprobare specială din partea Comisiunii și planurile și devizele aprobate de Serviciul ei Tehnice

3) Când nevoia cere de a se face reparațiuni locativ vre-unui monument istoric, devizele însoțite de raport special vor fi înaintate din vreme — din primăvară — Comisiunii, ca astfel Serviciul ei Tehnic să aibă timpul material spre a le examina, căc altfel cu cât timpul înaintează, Arhitecții Comisiunii sunt ocupați cu alte lucrări ale comisiunii.

Primiți, Vă rugăm Prea Sfințite, ale Noastre întru Christos frațești îmbrățișări.

Președinte, (ss) MIRON

Consilier Referent,
(ss) Pr. George I. Negulescu

COPIE depe adresa Sf. Mitropolie a Ungro-Vlahiei — Arhiepiscopia Bucureștilor — Secția Economică No. 9281, din 4 Iulie 1930, înregistrată la Cancelaria Sfintei Episcopii Constanța sub No. 3643 din 7 Iulie 1930.

PREA SFINȚITE,

Mulțumind Prea Sfinției Tale, clerului și credincioșilor Eparhiei, cari cu ocazia serbării hramului mi-au exprimat „omagii, devotament și dorința de viață lungă“, — Vă doresc și eu puteri sporite întru consolidarea Eparhiei, crearea și îmbunătățirea așezămintelor de cari aveți trebuință, pentru a deveni o sentinelă tot mai puternică a credinței Apostolului Andrei, a culturii Latine și a patriotismului românesc, în acel colț al țării, unde se mai cere încă atât de încordată și conștiincioasă muncă.

Primiți, Vă rugăm, Prea Sfințite ale Noastre întru Hristos frațești îmbrățișări.

Arhiepiscop și Mitropolit

Patriarh,

(ss) MIRON \

COPIE depe Referatul D-lui Gh. Diaconu, din 27 Iunie 1930, înregistrat la Cancelaria Sf. Episcopii Constanța sub No. 3493, din 30 Iunie 1930

Prea Sfințite Stăpâne,

În urma delegațiunii cu care Prea Sfinția Voastră m'ați onorat, de a lua parte la examenul de diplomă a elevilor absolvenți ai școlii de cântăreți „Episcopul Gherontie“, din Constanța, m'am prezentat în ziua de 24 Iunie la examenul ținut în localul școlii și atât din examinarea orală, cât și din cercetarea tezelor date de elevi, mi-am format convingerea, că s'a depus o muncă stăruitoare atâtă din partea D-lor profesori cât și a elevilor, încât rezultatele sunt satisfăcătoare din toate punctele de vedere.

În special am remarcat o muncă asiduă din partea D-lui profesor de limba română care într'un timp, relativ destul de scurt de trei ani, a putut să scoată elevi atât de pregătiți, pe cari'i cred că pot concura cu cei mai buni elevi de la alte școli secundare. Și cu atât iese în evidență aceasta, cu cât unul din elevi, bulgar de origină, și pe care subsemnatul l-a examinat, personal, cu ocazia admiterii în școală, nu putea vorbi decât foarte puțin românește iar astăzi se prezintă în condițiuni cu totul multămitoare.

La Istoria Bisericească, cu deosebire la teze am constatat la elevul absolvent Ludu, o lucrare care, deși rezumativă, exprimă în mod atât de clar și cu date atât de precise subiectul tratat, încât silința acestui elev se resfrânge, în parte, la modul de predare și la stăruința profesorului respectiv.

Obiectul Matematicii a fost deasemenea bine susținut prin deslegări de probleme din acele pe care absolventul le întâmpină, spre rezolvire, în viața de toate zilele. Calculele, în mod raționat de agremensură, de suprafețe, cubaje, etc. a fost preocuparea de căpetenie a profesorului respectiv, care și-a dat seamă de cece este mai folositor unui absolvent al școlii în viața practică.

În cece privește muzica, în special cea orientală, am constatat că a fost predată în mod sistematic din partea profesorului respectiv și dacă țin cont de aglomerația materiei și greutatea acestui obiect, pentru niște elevi, cari se prezintă cu cea mai desăvârșită lipsă de educație muzicală la examenul de admitere, nu mă pot opri de a admira rezultatele obținute.

Și la celelalte obiecte elevii s'au prezentat în mod mulțumitor, ceea ce și explică, în mod cu totul rațional, notarea cu „bine“ a elevilor din această promoție, declarându-i diplomați ai școlii.

Față de rezultatele îmbucurătoare ce am constatat, țin să aduc omagiile mele întregului corp didactic al școlii și să rog pe Prea Sfinția Voastră, de a sprijini și în viitor școala ce Vă poartă numele, ca, din această pepinieră să putem complecta golurile de cântăreți ce se simt în bisericile din eparhia condusă cu atâta demnitate și dragoste părintească de către Prea Sfinția Voastră.

Sunt al Prea Sfinției Voastre supus și devotat serv.

Delegat (ss) Gh. Diaconu

Profesor și cântăreț

COPIE depe Procesul Verbal încheiat de Direcțiunea Școlii de Cântăreți Bisericești „Episcopul Gherontie“ Constanța No. 17, din 24 Iunie 1930, înregistrat la Cancelaria Sf. Episcopii sub No. 3509, din 30 Iunie 1930.

PROCES-VERBAL

Astăzi 24 Iunie, anul 1930.

Pentru ținerea examenului de diplomă a elevilor dela Școala de Cântăreți „Episcopul Gherontie“, din Constanța, comisiunea de examinare s'a format astfel:

Președinte, Prea Cnviusul Arhimandit Athanasie Dincă, directorul școlii.

Domnul Profesor Gh. Diaconu, delegatul Sfintei Episcopii.
 Protos. Silvan Nistor Prof. de muzică.
 Membrii Comisiunii: D-l Florian Popescu „ „ Matematici.
 D-l Nicolae M. Vasilescu Prof. de limba
 Română, Istorie și Drept.

S'a hotărât ținerea probei practice la limba Română și Matematici, care se va ține dela ora 8—12, începând cu Limba Română, iar proba orală dela ora 3—9.

Pentru care am încheiat prezentul proces-verbal.

Președintele Comisiunii,
 (ss) Arhim. Athanasie Dincă

Delegatul Sfintei Episcopii,
 (ss) Gh. Diaconu

Membrii Comisiunii, (ss) Florian Popescu
 (ss) N. M. Vasilescu

COPIE depe Procesul Verbal încheiat de Direcțiunea Școlii de Cântăreți Bisericești „Episcopul Gherontie“ Constanța No. 18, din 24 Iunie 1930, înregistrat la Cancelaria Sf. Episcopii sub No. 3509, din 30 Iunie 1930.

PROCES-VERBAL

Astăzi 24 Iunie 1930.

Subsemnații membrii ai comisiunii examinatoare, instituită pe lângă Școala de Cântăreți „Episcopul Gherontie“, din Constanța, întrunindu-se sub președenția Prea Cuviosului Arhimandrit Athanasie Dincă directorul școlii, asistați fiind și de D-l Gh. Diaconu, delegatul Sfintei Episcopii; la ora 9 dimineața s'a procedat la darea subiectelor pentru proba scrisă la Limba Română și Matematică.

Pentru lucrarea dela Limba Română, s'au dat următoarele subiecte:

- 1) Rolul Bisericii în dezvoltarea neamului, limbii și literaturii românești.
- 2) Biserica și organizarea ei.
- 3) Unirea și Alexandru Ioan Cuza.
- 4) Cei mai de seamă Mitropoliți ai Țării Românești.
- 5) Rolul cântărețului la țară.

La Matematică s'a dat o problemă și un exercițiu cu fracții ordinare. S'a procedat apoi la cercetarea lucrărilor și s'a constatat că din 7 (șapte) candidați, cari s'au prezentat au obținut toți note satisfăcătoare și au fost admiși la proba orală.

După amiază dela ora 3—9 s'a procedat la examinarea orală a candidaților, și s'a obținut următorul rezultat:

1) Ludu A. Vasile	a obținut media generală	8,81
2) Jelescu A. Penin	„ „ „	7,26
3) Oprea St. Dumitru	„ „ „	6,81
4) Jugănaru Gheorghe	„ „ „	6,75
5) Căpriță B. Constantin	„ „ „	6,3
6) Stroe St. Constantin	„ „ „	6,25
7) Fănică D. Aurel	„ „ „	6.—

Comisiunea având în vedere acest rezultat îi declară pe toți candidații diplomați.

Menționăm cu plăcere, că la acest examen a asistat și Domnul Profesor I. Popescu—Pasărea, președintele Asociațiunii Generale a Cântăreților din România, care a chestionat pe candidați atât la științele de specialitate cât și la cele profane.

Pentru care am încheiat prezentul proces verbal în două exemplare, din care unul se va păstra în arhiva școlii, iar altul se va trimite Sfintei Episcopii.

Președintele Comisiunii,

(ss) Arhim. Athanasie Dincă

Delegatul Sf. Episcopii,

(ss) Gh. Diaconu

Membrii: (ss) Florian Popescu
(ss) N. M. Vasilescu

COPIE depe procesul verbal încheiat de Direcțiunea Școlii de Cântăreți Bisericești „Episcopul Gherontie“, din Constanța. No 19, din 31 Maiu 1930, înregistrat la Cancelaria Sf. Episcopii sub No. 3510, din 30 Iunie 1930.

PROCES-VERBAL

Astăzi 31 Maiu anul 1930.

Subsemnații, profesori ai Școlii de Cântăreți Bisericești „Episcopul Gherontie“ din Constanța, întrunindu-ne sub președenția Prea Cuviosului Arhimandrit Athanasie Dincă, directorul școlii pentru a hotărâ situația, anului școlar 1929—1930, a elevilor din clasele I-a, II-a și III-a am decis următoarele:

În clasa I-a au fost înscriși 14 elevi; s'au retras 2: au frecventat cursurile și au promovat 12.

În clasa II-a au fost înscriși 9 elevi, s'au retras 2: au frecventat și au fost promovați 7.

În clasa III-a au fost înscriși 7; au fost promovați 7.
Pentru care am încheiat prezentul proces verbal.

Director,

(ss) Arhim. Ath. Dincă

Profesori: (ss) Arhim Athanasie Dincă
(ss) Protos. Silvan Nistor
(ss) N. M. Vasilescu
(ss) Florian Popescu

COPIE depe procesul verbal încheiat de Direcțiunea Școlii de Cântăreți Bisericești „Episcopul Gherontie“ din Constanța No. 20, din 23 Iunie 1930, înregistrat la Cancelaria Sfintei Episcopii sub No. 3508, din 3) Iunie 1930.

PROCES-VERBAL

Astăzi 23 Iunie 1930.

Subsemnații profesori ai Școlii de Cântăreți „Episcopul Gherontie“ din Constanța, întrunindu-ne sub președenția Prea Cuviosului Arhimandrit Athanasie Dincă, directorul școlii, pentru a hotărâ situația examenului particular din clasa I-a și a III-a am decis următoarele;

În clasa I-a au fost înscriși 8 elevi, s’au prezentat 4; au fost promovați 4.

În clasa III-a a fost înscris 1 elev, rămânând corigent la ambele muzici și tipic.

Pentru care am încheiat prezentul proces verbal.

Director,

(ss) Arhim. Athanasie Dincă

Profesori: (ss) Arhim. Ath. Dincă
(ss) Protos. S. Nistor
(ss) N. M. Vasilescu

COPIE după adresa Sf. Sinod al Sfintei Biserici Ortodoxe Române București No. 459, din 27 Iunie 1930, înregistrată la Cancelaria Sfintei Episcopii Constanța sub No 3515, din 30 Iunie 1930.

PREA SFINȚITE,

Prin aceasta Vi se aduce la cunoștință, că—pe temeiul înțelegerii avute cu I. P. S. Patriarh ecumenic Fotios dela Constantinopol și a răspunsului său dela 21 Iunie 1930, No. 1206, care corespunde întocmai vederilor Prea Sfințitului Sinod episcopesc

român, exprimate în ședința sa dela 13 Iunie 1930: — se fixează data Sfințelor Paști pentru anul 1931 pe 12 Aprilie după calendarul îndreptat (ceia ce ar corespunde la 30 Martie după calendarul neîndreptat). Iară pentru viitor data Sfințelor Paști se va calcula după același sistem „până când nu intervine vre'o schimbare din partea Sinodului panortodox general*.

Aceasta se aduce la cunoștința tuturor spre știre și conformare.

Primiți Vă rugăm, Prea Sfințite, ale Noastre întru Hristos frățești îmbrățișări.

Președinte,
Patriarh, (ss) MIRON

p. Director,
(ss) Diacon Gh. Vintilescu

COPIE depe adresa Protoieriei I-a Constanța No. 340, din 2 Iulie 1930, înregistrată la Cancelaria Sf. Episcopii Constanța sub No. 3640, din 7 Iulie 1930.

Prea Sfințite Stăpâne,

În referire la ordinul Prea Sfinției Voastre, No. 2057/1930, cu smerenie raportez că în cuprinsul Protoieriei I-a Constanța s'au declarat urbane comunele: Carmen Silva și Techirghiol. Carmen Silva urmează a fi declarată parohie în viitor, iar Techirghiol este parohie comunală.

Sunt, Prea Sfințite Stăpâne, al Prea Sfinției Voastre, prea supus și devotat.

Protoereu, (ss) *Ec. An. Popescu*

EPISCOPIA CONSTANȚEI (VECHIUL TOMIS ȘI DUROSTORULUI)*

Lista episcopilor istoricește cunoscuți, până azi, după ultimele cercetări istorice și evenimentele la cari au luat parte :

TOMIS

- 1). *Evangelicus* (290) . . . A trăit pe timpul lui Deoclețian.
- 2). *Philus* (Τριφυς, Τριξ). . . A suferit moartea de martir pe timpul lui Liciniu.

* Cucernicii preoți sunt obligați să pomenească totdeauna la Sfințele Daruri acest pomelnic.

- *Efeze*
- 3). *Teofil* A luat parte la Sinodul I ecumenic dela Niceia
- 4). *Bretanion* (364—378) . A trăit pe timpul împăratului Valente.
sau Vestranion
- 5). *Gerontius* (381) A luat parte la Sinodul II ecumenic.
(Terentiu, Smerodie)
- 6). *Teotim I. Filosoful* (400). A trăit pe timpul împăraților Teodosiu și Arcadiu.
- 7). *Timotei* (431) A luat parte la Sinodul III ecumenic dela Efes.
- 8). *Ioan* (448) A luat parte la Sinodul local din Constantinopol, ținut în baptsierul bisericii catedrale sub președenția episcopului Flavian, anul 448 luna Noembrie.
- 9). *Alexandru* (451) A luat parte la Sinodul IV ecumenic din Chalcedon.
- 10). *Teotim II* (459) . . . A trăit pe timpul împăratului Leon I.
- 11). *Paternus* (518) A luat parte în anul 520 la Sinodul din Cospoli.
- 12). *Valentinian* (550—553). Numele său se găsește într'o scrisoare pe care Papa Virgiliu o adresează lui, cu privire la chestiunea despre cele Trei Capitoale și care scrisoare, s'a citit în Sinodul al V ecumenic (553).

DUROSTOR

- 13). *Dasie* (martir)
- 14). *Iacob - Iacov* A luat parte la Sinodul III ecumenic.
- 15). *Monofilos - Monofite*
- 16). *Leon* (1147).
- 17). *Calistus* (1339—1340). *Calist*
- 18). *Paternionus* (1564). *Paternie*
- 19). *Antonius* (1638). *Antonie*
- 20). *Macarius* (1672). *Macarie*
- 21). *Atanasie* (1710).
- 22). *Hirotheus* (1719). *Ierotei*
- 23). *Serafim* (1721). *Serafime*

DUNĂREA DE JOS

- 24). *Melhisedec* (1877—1879).
- 25). *Iosif* (1879—1856).
- 26). *Partenie* (1902—1909).
- 27). *Nifon* (1909).

CONSTANȚA

- 28). *Ilarie* (1923—1925).

COPIE**ACT DE DONAȚIE**

Subscrisul l. I. I. Teodorescu, profesor în București, calea Dobanților No. 47, lucrând personal, cât și ca mandatar al surorii mele Maria N. Opran, autorizată de soț, precum și al fraților; Căpitan Constantin I. Teodorescu din Giurgiu și Alexandru I. Teodorescu, Administrator Financiar al județului Suceava, toți moștenitori direcți ai P. S. defunct ILARIE TEODORESCU, fost Episcop al Constanței,

d e c l a r

că *donez de veci și irevocabil*, în memoria iubitului nostru părinte întreaga sa bibliotecă, al cărei inventar îl anexez, Episcopiei de Constanța, pe care cu devotament a servit-o ca întâiul Episcop al acestei regiuni, în România Mare.

Donatarea prin reprezentanții legali, va lua în primire sub luare de dovadă întreg acest patrimoniu mobilier, cu obligația de a-l păstra fără înstreinare, pentru folosința specialiștilor în cele teologice,

Subsemnatul Episcop al de Dumnezeu păzitei Episcopii a Constanței, declar că am primit cu mulțumiri și arhieresti binecuvântări donația succesorilor fricitelui întru Domnul P. S. S. ILARIE, întâiul Episcop al Constanței și-i vom păstra amintirea cu venerație, după dorința donatorilor.

Făcut astăzi, 20 Iunie 1930, în București și în dublu exemplar.

Donatori, (ss) *Ioan I. Teodorescu*, personal și ca mandatar al fraților.

Donatar, (ss) *Diacon Arghir Vârnav*, Referenț Cultura
Din partea Sfintei Episcopii Constanța

INFORMAȚIUNI

Recomandăm cucernicilor preoți o carte foarte folosită, cu titlu: „Rugăciunile și lămurirea lor“, apărută în editura Secției Culturale a Consiliului eparhial Chișinău. Broșura este alcătuită de Inalt Prea Sfințitul Gurie Mitropolitul Basarabiei. Preț 12 lei.

*

Dr. Grigorie Gh. Comșa. În slujba misionarismului ortodox, Contribuții la problema misiunii interne a Bisericii prin intensificarea predicii misionare, îndrumarea tineretului și organizarea carității creștine. Cartea are 310 pagini.

Se poate comanda dela Arad, tipografia Diecezană. Preț 100 lei.

*

Recomandăm cucernicilor preoți spre procurare, lucrarea: „Philosophie et mécanique nouvelles“ par Rodrigue Goliesco. Strada Cuțitul de argint — București.

*

P. C. Președinți de cercuri pastorale, sunt invitați a ni trimite dări de seamă asupra activității cercurilor respective, spre a fi publicate în revista eparhială.

*

Rugăm călduros pe colaboratorii noștri să ne trimită articole pe adresa revistei „Tomis“ la Sfânta Episcopie.

*

Prin Decizia Ministerială No 86213 930, s'a aprobat ca parohia Frățilești-Ialomîța, să aibă sediul în comuna Săveni și să poarte numele de Săveni, având ca filială biserica „Sf. Nicolae“ din Frățilești.

CRONICA

ACT DE MULȚUMIRE

Locuitorul Ghiță Gheorghe, din satul Călugăreni Com. Pantelimon — jud. Constanța, donând Sfintei Biserici din acel sat, 2 hectare teren arabil, îi aducem pe această cale, pentru frumoasa faptă de bun creștin, al Bisericii ortodoxe, viile noastre mulțumiri și arhieresti binecuvântări.

Episcop, † *Gherontie*

*

Portretul M. S. Regelui se va distribui oficial. Mareșalul Curții Regale a făcut cunoscut tuturor ministerelor, că dorința M. S. Regelui este ca autoritățile să nu cumpere portretul Său, căci acest portret se va lucra în atelierele unuia din ministere și se va distribui oficial. (Din ziarul Curentul).

*

Câți români mai sunt răspândiți în afară de granițele țării noastre: 130.000 în Banatul sârbesc; 30.000 în vechia Serbie pe valea Timocului; 500.000 în Ucraina, Siberia și alte părți din Rusia; 50.000 în Ungaria; 30.000 în Cehoslovacia; 20.000 în Bulgaria; 500.000 în Macedonia veche. (Din ziare).

*

În curând va apare „Leagănul Creștinătății“ de Pr. D. Cruceanu. Lucrarea va cuprinde: Prin locurile sfinte unde s'a născut, a pățimit și a fost înmormântat Mântuitorul lumii. Cu numeroase fotografii și vederi din țara sfântă. Comenzile se primesc la: Tipografia „Vulturul“, str. Câmpul Moșilor No. 2 Solacoglu, București IV.

*

Ziarele anunță, că în orașul Bogorods din jurul Moscovei în Rusia, nu mai există nici o biserică, toate fiind dărâmate sau prefăcute în săli de cinematograf și în cluburi comuniste.

DEMISII

1) C. Preot Athanasie Petrof, dela parohia Alfatar, județul Durostor, a demisionat pe ziua de 1 Iulie a. c.

2) Cântărețul Ioan Rogojanu, dela parohia Gargalâc — Caliacra, a demisionat pe ziua de 1 Iulie a. c.

NUMIRI DE PREOȚI

1) C. Preot I. Hârlăoanu, a fost numit preot pe seama parohiei Alfatar-Durostor, pe ziua de 1 Iulie a. c.

2) Seminaristul D. C. Petcu, a fost hirotonit preot pe seama parohiei Negureni (Caranlâc), jud. Constanța.

3) C. Preot Ștefan Dumitrescu, dela parohia Găița, jud. Ialomița, a fost numit pe ziua de 1 Iulie a. c., protoiereu al circ. III Fetesti.

3) C. Preot Nicolae Anastase Popescu, a fost numit provizoriu pe seama parohiei Frăsari-Durostor, pe ziua de 1 Aprilie a. c.

NUMIRI DE CÂNTĂREȚI

1) Constantin Culețu și Marius Botu au fost numiți cântăreți, pe seama parohiei Frăsari, jud. Durostor.

2) Gheorghe Spirea, a fost numit cântăreț pe seama parohiei „Sf. Gheorghe“ din Turtucaia.

Înștiințare

Primindu-se din partea caselor: *Total București II, Calea Griviței No. 23 și Donati & Haspel București I, Bulevardul Elisabeta 21*, oferte pentru procurare de stingătoare de incendii, se recomandă pe această cale doritorilor, de a cere asemenea aparate la furnizorii, dela adresele mai sus indicate.

Septembrie (30 zile)

Ziua are 12 ore, noaptea 12.

Zilele săptămânei	Data	Numele sfinților și sărbătorilor
Luni	1	Cv. Simeon stăpnicul, mama sa Marta.
Mărți	2	Mc. Mamant, Diomid, Ioan, Rufina
Miercuri	3	Mc. Antim, Dorothei, Teoclist, Hristion
Joi	4	Pr Moisi, Vavila, și sf. 3 coconi
Vineri	5	Pr. Zaharia, Raisa, Urban, Elisabeta
Sâmbătă	6	Minunia arh. Mihail, Eudoxie, Arhip.
Duminica înainte de înălțări Sf. Cruci. Ioan, Cap. 3, vers. 13—17 Glas 4 Vosres. 2. Apostul Gol. VI-11-18		
Duminică	7	Mc. Sozont, Onisifor, Evpsihie, Luca.
Luni	8	(†) Nașterea Maicei Domnului.
Mărți	9	Sf. și dreptii Ioachim și Ana, Severian
Miercuri	10	Mț. Minodora, Mitrodora, Nimfodora.
Joi	11	Cv. Teodora, Eufrosin, Dimitrie
Vineri	12	Mc. Autonom, Iulian, Valerian
Sâmbătă	13	Mc. Corneliu sutașul, Va'erian
Duminica înălțări Sf. Cruci, Toate ale arhiepiscopului Apostol I Corinteni I 18—24		
Duminică	14	(†) Înălțarea Sf. Cruci [post]
Luni	15	Mare Mc. Visarion, Nichita, Porfirie.
Mărți	16	Mare mț. Eflimia, Victor, Melitina
Miercuri	17	Mț. Sofia, Pistis, Agapia, Elpidia.
Joi	18	Cv. Evmenie. Irina, Ariadna, Castor
Vineri	19	Mc. Trofim, Savatie, Zosim.
Sâmbătă	20	Mc. Eustațiu, Placida. Agapie, Teopist.
Duminica după înălțarea sf. Cruci. Marcu Cap. 8. vers. 31. can. 9. vers. I Glas 6. vosres. 4. Apostol Gol. II—16—20		
Duminică	21	Ap. Codrat, Isachie, Meletie, Dimitrie.
Luni	22	Mc. Martin, Foca fără de minuni, pr. Ioana.
Mărți	23	Zămislirea sf. Ioan Botezătorul, Iraida
Miercuri	24	Întâia muceniță Tecla, Nicandru
Joi	25	Cv. Eufrosina, Serghie, Pafnutie.
Vineri	26	Adorm. sf. Ioan cv. Ghedeon, Efrem.
Sâmbătă	27	Ap. și ev. Marcu, Calistrat, Savatie.
Duminica 18 după 50—mc. 1-a Luca Cap. 5, Vers. 1-11 Glas 7. vosres. 5. Apostol II Corinteni IX-6-11		
Duminică	28	Cv. Hariton mărtur. Nicon, Iliodor
Luni	29	Cuv. Chiriac, Teofan, Gudelie, Petronia
Mărți	30	Muc. Grigorie, Ripsimia, Mihail.

Aducem la cunoștință tuturor abonaților că: revista se trimite de aci, regulat. Se vede că la sosirea poștei, sunt cititori cari o rețin.

Facem un călduros apel și pe această cale, către toți acei cari se ocupă cu lucrul aceasta, să n'o mai oprească și s'o trimită la destinație.

Deasemenea rugăm pe toți abonații noștri, cari nu primesc regulat revista, să ne comunice la timp pentru ca noi să cercetăm și să luăm măsuri.

TOMIS

SFANTA EPISCOPIE — CONSTANTA

Domnului

P. C. Sale

la Mitropolie Bucuresti
Comuna

Parohia

Județului

